

Televize Noe – 2.výročí vysílání – homilie Otce biskupa Josefa Hrdličky, světícího biskupa olomoucké arcidiecéze, při děkovné mši svaté v kostele sv. Václava v Ostravě dne 10.5.2008

Víme, že když se slouží mše sv., bývá obvykle přítomno někdy jen pár lidí, jindy je jich několik desítek, někdy zaplní kostel i stovky věřících, při určitých příležitostech, např. o velké pouti někde na Hostýně či Velehradě, se může sejít i pár tisíc lidí. Ale když je bohoslužba v přímém přenosu, víme, že se to všechno ještě násobí, jsou to i desetitisíce spoluúčastníků. Snad je tomu tak i v této chvíli, kdy společně s velkou radostí děkujeme za první dvě plodná léta, jak náročná tak (řekl bych) „zázračná“, která uplynula od chvíle, kdy začalo to velké a odvážné dobrodružství – vysílání televize NOE.

Ale já chci upozornit ještě na něco: nezávisle na satelitech anténách či vysílačích jsme při každé bohoslužbě napojeni na daleko ZDROJ než všechny jiné stanice. Jde o větší společenství diváků a účastníků, než jsme schopni jakkoli spočítat. Vždyť mši sv. pokaždé slavíme s celou církví na zemi i na nebi. Kolik nás je? Kniha Zjevení hovoří o zástupu, který by nikdo nespočítal --- a svatý Pavel říká (určitě i pro televizi NOE) „... nesmírné je množství těch, kdo se na nás dívají.“ To neukáže žádný technický peplemetr. Při mši svaté i při četbě Písma vlastně splývá čas s věčností, hříšní se svatými, mrtví s živými. Cítíme, že takové setkání zcela přesahuje naše chápání, přesahuje náš časoprostor, odehrává se v dimenzích tajemství a kdo uvěří, přijme útěchu, jakou mu nikdo jiný nemůže nabídnout.

Když jsem se telefonicky domlouval s odpovědným redaktorem pro tento přenos Petrem, ptal jsem se ho, jaké mi dá časové limity pro přenos dnešní bohoslužby, pro délku kázání. Mám totiž zkušenosti, že ve státní televizi nám při přenosu bohoslužby hlídají každou minutku, vše podléhá tržním pravidlům. A byl jsem potěšen Petrovou odpovědí: Ta zněla, o.biskupe, nejsme omezeni časem, žádná časová tíseň nám nehrozí. Čas je nám plně k dispozici. Potěšilo mě to proto, že dnešním večerem vlastně na celé planetě Zemi na mnoha místech začíná svatodušní vigilie. Neboli dlouhé bdění, kdy čas našeho života se napojí na věčnost. Celé hodiny a někde celou noc až do rána budou tisíce věřící bdít na modlitbách a s touhou očekávat Ducha sv. To je jistě činnost významná, a také my se nyní chceme ponořit do Božího slova, které jsme slyšeli.

1.čtení bylo knihy Genesis a zavedlo nás kamsi až do úsvitu dějin lidstva a dějin spásy. Slyšeli jsme tragický příběh o tom, jak si lidé přestali rozumět. Ztratili společnou řeč. Bylo to na území starověkého Babylonu. Ti lidé zrovna vynalezli asfaltové cihly a řekli si: Tak, a teď si postavíme velikou věž až do nebe. – Byla to jakási vzdorostavba lidské pýchy. Stavba bez Boha, ba dokonce proti Bohu. Víme, že ti lidé došli dost vysoko, ale pak se celá stavba zřítíla a její pád byl veliký. A na troskách této vzdorostavby se lidem zmátly jazyky. Ztratili společnou řeč. Přestali si rozumět... Odcizili se jedni druhým. Povstali proti sobě navzájem.

Ale v Písmu najdeme i příběh opačného děje. Při seslání Ducha sv. byli učedníci s P.Marií na modlitbách v očekávání příchodu Ducha. A když ta chvíle nastala a Duch je naplnil, začali mluvit cizími jazyky. – Ano, byli tam lidé různých národů, jazyků či dialektů a najednou všichni věděli o co jde, rozuměli si, našli společnou řeč. Všichni cítili, že Bůh jim vstoupil do srdce. Tehdy se tam v jednom dni obrátilo 3 tisíce lidí.

Zde objevujeme jeden Boží vzorec, který platí v celých dějinách, pro každý národ i pro každého jednotlivce: - Dá se vyjádřit tím, že každý odklon od Boha, vzpoura proti němu, znamená vždy pád a zmatení, ztrátu společné řeči, úpadek. --- A naopak, společný pohled plný upřímné víry a touhy po Bohu, osvobozuje, otvírá nové bohatství Ducha, vlévá život, dává dar porozumění mezi lidmi. – Proto i dnes jsme tu, abychom čerpali z těchto darů.

Ve 2.čtení z listu Římanům jsme slyšeli apoštola Pavla, který se zmiňuje o tom, že celé stvoření sténá a trpí, až doposud. Sténá a čeká, až se zjeví Boží synové. Lidé plní Ducha Božího. – Papež Benedikt XVI. to před časem komentoval, že ještě nikdy stvoření a celá příroda nesténaly tak silně a tak bolestně jako dnes. Příroda ohrožená a mizející v tisíci druzích a podobách života, ať už v moři, ve vzduchu či na zemi. Příroda deptaná člověkem, který v ní

neobjevil úchvatný dar Stvořitele, ale jen příležitost k tomu, jak na něčem zbohatnout a vydělat, aniž ho zajímá, co přijde po něm.. – Ano, příroda i dnes trpí a sténá, a čeká, až se objeví lidé plní Ducha svatého, kteří s ní budou zacházet, jak si zaslouhuje dar tak úžasné ceny, jako je příroda a celé stvoření. Snad bychom si měli dát předsevzetí, více chodit do přírody, žasnout nad ní a vnášet do ní Ducha Božího. Náš svět se může stát hromadou trosek, ale stejně tak se může stát kvetoucí zahradou. Obojí je v možnostech člověka. Vše záleží jen na tom, zda použijeme toho vzorce babylonského, který znamená onu hromadu trosek, nebo zda budeme stavět na skále evangelia v síle Ducha svatého.

A konečně v evangeliu hovoří sám Ježíš. Dokonce hlasitě volá, jak píše Jan, aby každý slyšel: Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije. A proudy vod potečou i z jeho nitra. To řekl o Duchu, kterého měli dostat ti, kdo uvěřili. Tedy i my, dnes jako tehdy. Zde a nyní. Tato Ježíšova metafora má nesmírnou působivost.

Pokusme si představit si takovou měsíční krajinu, ale zde na zemi, kde je země a půda kontaminována jedovatými látkami či kyselými dešti, kde stále ubývá pitné vody, kde ovzduší je plné škodlivých exhalací. Pokud se v takovém terénu země obývané lidmi najednou někde objeví pramen zdravé vody, a druhý a třetí, pak zcela jistě k těm místům se zaměří pozornost těch druhých, kteří tam půjdou čerpat život a naději. A tu slyšíme, jak Ježíš hlasitě volá: I z tvého nitra potečou proudy živé vody, i ty se máš stát pramenem Ducha. pro ty druhé ve svém okolí.-- Ježíš výslovně říká, že „Otec uděluje Ducha bez omezení.“ I dnes se mohou tedy skrze nás díť věci jako tehdy o Letnicích. Jsme to ale my, kdo se omezujeme či vymezujeme vůči Bohu a chybí nám odvaha nabídnout Pánu všechno.

Na závěr mi dovoluje ještě jednou zmínit slova papeže Jana Pavla II., která řekl už ke konci života mládeži světa v Římě: „Staňte se laboratoří Ducha sv.“. Odvážná metafora, a velmi výstižná. Stále o tom přemýšlím. Víme, že laboratoř je vysoce odborné a vybavené pracoviště, kde určitý tým zasvěcených lidí, nemusí jich být ani mnoho, vyvíjí, zkoumá, testuje např. nějaký lék nebo něco, co má posloužit všem. To, co se podaří na tom malém pracovišti objevit, dokázat, otestovat, může později pomoci k záchraně tisíců či milionů např. nemocných lidí všude na zemi.

I křesťané mají dnes dokázat ve svých rodinách, ve svých vztazích k Bohu i mezi sebou,, otestovat na sobě ty pravé a osvědčené hodnoty evangelia. Mají ukázat neokázale a přesto zřetelně svému okolí, že je opravdu možné žít jinak. Že je možné nejen přežít a nevymřít, ale dokonce dále rozvíjet tak krásné hodnoty jako je věrná láska, pevná rodina, odvaha k obětem rodičovství, pomoc slabším, síla přátelství, poctivost, solidarita... A pak už bude záležet i na Duchu sv., jak použije to naše svědectví. Tato cesta vždy vede nikoli k hromadám trosek, ale k oné kvetoucí zahradě.

A zde bych chtěl popřát i naší televizi NOE, která po 2 letech děkuje Bohu za svou existenci, aby i ona byla tou laboratoří Ducha sv. uprostřed světa, který se mění v jakési bludiště nesčetných nabídek bez záruky, nesčetných signálů v éteru, - aby upozornila na to, že je zde jedna spolehlivá cesta, po které šly všechny generace našich předků. Tak jako my čerpáme z vašich programů, milí přátelé z televize Noe i rádia Proglas, a jsme vděční za mnohotvárnou inspiraci, útěchu, radost i výzvy našemu svědomí, tak i vy čerpejte z jistoty, že Vaším zdrojem je sám Bůh a také jsme tu my, početní diváci a mnohdy anonymní rodina těch, kteří chceme být připraveni vám pomáhat v rozsahu všech vašich potřeb, aby onen náročný ale i zázračný projekt televize NOE se rozvíjel. Pokud Ježíš slíbil před odchodem do nebe svým přátelům: „Uvidíte ještě větší věci.“ Jinými slovy: Můžete se těšit na stále lepší programy. Ať se to týká i Vašeho vysílání.

I pro kázání je důležité, aby skončilo v pravý čas. I já už končím. Nezapomeňme, že „Nesmírné je množství těch, kteří se dívají – zástup, který by nikdo nespočítal.“ – Požehnej, Otče, svým dětem, přijď Pane Ježíši, na tento oltář, přijď Duchu svatý do duší těch, kteří se ti celým srdcem otvírají. Amen.